

Motivați de speranță

Sabat după-amiază

De memorat: *Isaia 25:9*

În ziua aceea vor zice: „Iată, acesta este Dumnezeu nostru în care aveam încredere că ne va mântui. Acesta este Domnul în care ne încredeam; acum, să ne înveselim și să ne bucurăm de mântuirea Lui!”.

De citit ca bază a studiului: *Ellen G. White, Tragedia veacurilor, cap. 18–21.*

A doua venire a lui Isus este una dintre temele centrale ale Scripturii, constant prezentă pe paginile ei sacre. Un cercetător a estimat că în Vechiul Testament există 1.845 de referiri la a doua venire a lui Hristos. În cele 260 de capitole ale Noului Testament, există peste 300 de referiri la revenirea lui Hristos. O menționează 1 din 25 de versete și fac referire la ea 23 din cele 27 de cărți ale Noului Testament.

După ce Reforma din Europa s-a împotmolit în divizări și conflicte, protestantismul a prins rădăcini în Lumea Nouă, care avea să devină Statele Unite, unde mulți au căutat să preia mantaua adevărului, inclusiv a adevărului despre a doua venire. Un fermier baptist pe nume William Miller, în urma studierii Bibliei, a ajuns să creadă că Isus avea să revină chiar în timpul vieții lui. A predicat acest mesaj și a generat o mișcare care, deși a avut parte de o mare dezamăgire, a dezvăluit multor oameni adevăruri relevante până în zilele noastre.

În această săptămână vom vedea de ce a doua venire a Domnului Hristos le-a umplut credincioșilor inima de bucurie de-a lungul istoriei și cum putem fi pregătiți pentru acest măreț eveniment.

Duminică, 12 mai

Făgăduința întoarcerii Sale

Reformatorii protestanți și creștinii care au plecat din Olanda spre Lumea Nouă doreau cu ardoare și nerăbdare venirea lui Isus. John Wycliffe de-abia aștepta revenirea lui Isus ca împlinire a speranței bisericii. Calvin a vorbit în numele tuturor reformatorilor când a spus că revenirea glorioasă a lui Hristos este „cel mai remarcabil dintre toate evenimentele”. Pentru oamenii credincioși ai lui Dumnezeu, a doua venire a lui Hristos era ceva ce trebuia întâmpinat cu brațele deschise, nu ceva de temut.

1. Citește Ioan 14:1-3; 1 Tesaloniceni 4:13-18 și Tit 2:11-14. De ce aceste pasaje biblice le-au dat atâta speranță creștinilor de-a lungul secolelor?

Ioan 14:1-3

- ¹ Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.
- ² În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.
- ³ Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.

1 Tesaloniceni 4:13-18

- ¹³ Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.
- ¹⁴ Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El.
- ¹⁵ Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.
- ¹⁶ Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.
- ¹⁷ Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.
- ¹⁸ Mângâiați-vă, dar, unii pe alții cu aceste cuvinte.

Tit 2:11-14

- ¹¹ Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat
- ¹² și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie,
- ¹³ așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos.
- ¹⁴ El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărâdelețe și să-Și curețe un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.

Este ușor de înțeles de ce credința în a doua venire a lui Hristos aduce atâta speranță și bucurie creștinilor care cred în Biblie. Revenirea Domnului Isus marchează sfârșitul bolii, suferinței și morții, sfârșitul sărăciei, nedreptății și oprimirii, precum și sfârșitul neînțelegerilor, conflictelor și războaielor. În același timp, a doua venire prevestește o

lume viitoare plină de pace, fericire și părtășie pentru totdeauna cu cei răscumpărați din toate veacurile.

„Revenirea Domnului a fost în toate secolele speranța adevăraților Săi urmași. Promisiunea pe care Mântuitorul le-a făcut-o când S-a despărțit de ei pe Muntele Măslinilor, și anume că va veni din nou, le-a luminat viitorul ucenicilor și le-a umplut inima de bucurie și de speranță, pe care întristarea n-a putut să le stingă, nici încercările, să le întunece. În mijlocul suferinței și al persecuției, «arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos,» a fost «fericita noastră nădejde» (Tit 2:13). Când creștinii din Tesalonic erau copleșiți de întristare la înmormântarea celor dragi, care speraseră să rămână în viață pentru a fi martorii revenirii Domnului lor, Pavel, învățătorul lor, le îndrepta atenția către învierea care urma să aibă loc la venirea Mântuitorului, când cei morți în Hristos vor învia și, împreună cu cei vii, vor fi ridicați ca să-L întâmpine pe Domnul în văzduh. «Și astfel», spunea el, «vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte» (1 Tesaloniceni 4:16-18)” (*Tragedia veacurilor*, p. 302).

De ce este a doua venire atât de importantă pentru credința noastră, mai ales când știm că cei morți dorm (vezi Studiul 10)? De ce fără ea am fi într-o situație disperată (1 Corinteni 15:15-18)?

*1 Corinteni 15:15-18*¹⁵ *Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu; fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu învie.*

16 *Căci, dacă nu învie morții, nici Hristos n-a înviat.*

17 *Și, dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre,*

18 *și prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți.*

Luni, 13 mai

Anticiparea momentului

Deși reformatorii protestanți credeau în revenirea fizică, vizibilă, auzibilă și glorioasă a lui Hristos, înțelegerea acestui adevăr biblic s-a schimbat treptat. Predicatori celebri din secolul al XIX-lea susțineau că Hristos avea să vină să își întemeieze împărăția pe pământ și să înceapă cei 1.000 de ani de pace. Lucrul acesta a dus la letargie spirituală și la apatie față de valorile spirituale. Și ucenicii lui Hristos înțeleseseră greșit natura venirii lui Mesia, crezând că El avea să vină ca un general cuceritor care să rupă jugul roman, nu ca Cineva care să pună capăt

condamnării și lanțurilor păcatului. Prin urmare, nu au reușit să înțeleagă maniera venirii Lui.

2. Citește Faptele apostolilor 1:9-11; Apocalipsa 1:7 și Matei 24:27,30,31. Ce aflăm despre modul în care Se va întoarce Domnul nostru?

Faptele apostolilor 1:9-11

⁹ După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.

¹⁰ Și, cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb

¹¹ și au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”

Apocalipsa 1:7

⁷ Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.

Matei 24:27,30,31

²⁷ Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

³⁰ Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.

³¹ El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.

Când Domnul Hristos a venit pentru prima dată, ca un copilăș în ieslea din Betleem, foarte puțini oameni au conștientizat venirea Lui. Dar când va veni a doua oară, „orice ochi” Îl va vedea venind și orice ureche va auzi trâmbița care anunță revenirea Sa. Toți oamenii de pe pământ vor privi slava Sa. Să nu ne lăsăm înșelați! Scripturile arată clar evenimentele care însoțesc revenirea Sa. „Unul dintre cele mai solemne și mai glorioase adevăruri revelate în Biblie este a doua venire a Domnului Hristos, când Se va întoarce pentru a încheia marea lucrare de răscumpărare. Dumnezeu îi oferă poporului Său pelerin, lăsat atâta timp să stea «în ținutul și în umbra morții» (Matei 4:16), o prețioasă speranță aducătoare de bucurie, sub forma promisiunii că Acela care este «Învierea și Viața» (Ioan 11:25) va reveni pentru a-i duce acasă pe copiii Săi surghiuniți. Doctrina celei de-a doua veniri este ideea fundamentală a Sfintelor Scripturi. Din ziua în care prima pereche de oameni a părăsit cu durere Edenul, copiii credinței au

așteptat venirea Celui Făgădui, care să zdrobească puterea nimicitorului și să-i ducă din nou în Paradisul pierdut” (*Tragedia veacurilor*, p. 299).

Mesajul revenirii Domnului Isus în curând este un apel urgent adresat fiecăruia dintre noi de a ne cerceta inima și a ne evalua viața spirituală. Este o chemare la o trăire pioasă. Nu poate exista niciun fel de neutralitate în lumina strălucitoare a revenirii lui Hristos.

Citește 1 Tesaloniceni 5:2-5 și Evrei 9:28. Ce încurajări găsim în aceste versete cu privire la modul în care va reveni Hristos?

1 Tesaloniceni 5:2-5

² Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.

³ Când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare.

⁴ Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț.

⁵ Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

Evrei 9:28

²⁸ tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.

Marți, 14 mai

William Miller și Biblia

La fel cum i-a folosit pe reformatorii protestanți pentru a redescoperi adevărul despre îndreptățirea numai prin credința în Hristos, Dumnezeu l-a folosit pe William Miller pentru a redescoperi adevărul despre modul în care va avea loc a doua venire a lui Hristos. În timp ce studia Scriptura, Miller a descoperit că este iubit de Domnul Hristos mai mult decât și-ar fi putut imagina. Cu Biblia, o peniță și un caiet, el a început să citească din Geneza și nu trecea la un alt pasaj până când nu îl înțelegea pe cel studiat. Comparând pasaj cu pasaj, a lăsat Biblia să se explice singură.

3. Citește Isaia 28:9,10; Proverbele 8:8,9; Ioan 16:13 și 2 Petru 1:19-21.

Ce principii de interpretare a Bibliei descoperi în aceste pasaje?

Isaia 28:9,10

⁹ Ei zic: „Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături? Unor copii înțărcați de curând, luați de la fătă?”

¹⁰ Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.”

Proverbele 8:8,9

⁸ Toate cuvintele gurii mele sunt drepte, n-au nimic neadevărat, nici sucit în ele.

⁹ Toate sunt lămurite pentru cel priceput și drepte pentru cei ce au găsit știința.

Ioan 16:13

¹³ Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.

2 Petru 1:19-21

¹⁹ Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.

²⁰ Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură.

²¹ Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.

În timp ce compara pasajele, Miller a început să înțeleagă tainele Bibliei. Cercetând ca un căutător după o comoară pierdută, a fost răsplătit din plin. Duhul Sfânt a deschis Cuvântul lui Dumnezeu în fața înțelegerii lui Miller.

4. Citește Daniel 1:17; 2:45; 1 Petru 1:10,11 și Apocalipsa 1:1-3. Ce ne învață aceste pasaje despre înțelegerea profețiilor Bibliei?

Daniel 1:17

¹⁷ Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.

Daniel 2:45

⁴⁵ Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeu cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică.”

1 Petru 1:10,11

¹⁰ Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare.

¹¹ Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate.

Apocalipsa 1:1-3

¹ Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând, prin îngerul Său, la robul Său Ioan

² care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și a spus tot ce a văzut.

³ Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!

Simbolurile din cărțile profetice nu sunt învăluite în mister. Un Dumnezeu iubitor ne-a dat Cuvântul Său profetic pentru a ne pregăti pentru evenimentele culminante care se vor desfășura în curând în această lume. William Miller a înțeles clar că profeția se interpreta cel mai bine singură. Simbolurile profeției sunt clarificate chiar de către Biblie. Fiarele/animalele feroce reprezintă împărați sau imperii (Daniel 7:17,23). Vântul reprezintă distrugere (Ieremia 46:36). Apa reprezintă popoare sau națiuni (Apocalipsa 17:15). O femeie reprezintă biserica (Ieremia 6:2; Efeseni 5:22-32). Profețiile legate de timp din Daniel și Apocalipsa sunt redată și ele în limbaj simbolic, o zi profetică reprezentând un an propriu-zis (Numeri 14:34; Ezechiel 4:6). În timp ce aplica aceste principii de interpretare biblică, William Miller a fost uimit de ceea ce a descoperit cu privire la ceea ce credea el că este momentul revenirii lui Hristos.

De ce înțelegerea corectă a simbolurilor profetice este atât de importantă pentru credința noastră?

Miercuri, 15 mai

Cele 2.300 de zile din Daniel 8:14

William Miller a observat că evenimentele prezise de profeți s-au împlinit cu precizie: cei 400 de ani de rămânere într-o țară străină a urmașilor lui Avraam, cei 40 de ani de rătăcire în pustiu, cei 70 de ani de exil a poporului Israel, cele 70 de săptămâni din Daniel alocate poporului Israel (Geneza 15:13; Numeri 14:34; Ieremia 25:11 și Daniel 9:24).

5. Citește Marcu 1:15; Galateni 4:4 și Romani 5:6. Ce îți spun aceste versete despre orarul divin privind prima venire?

Marcu 1:15

¹⁵ El zicea: „S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.”

Galateni 4:4

⁴ Dar, când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,

Romani 5:6

⁶ Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuți.

Studiind profețiile și comparând textele între ele, Miller a ajuns la concluzia că, dacă Dumnezeu a avut un calendar divin pe parcursul întregii Biblii, trebuie să aibă un astfel de calendar și pentru a doua venire a Domnului nostru.

6. Citește Daniel 8:14. Ce eveniment urma să aibă loc la sfârșitul celor 2.300 de zile?

Daniel 8:14

¹⁴ Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățat!”

William Miller a acceptat perspectiva populară conform căreia „curățarea sanctuarului” însemna purificarea pământului prin foc. A studiat Scripturile cu sârguință pentru a înțelege un eveniment de o asemenea importanță. A descoperit legătura dintre Daniel 8 și Daniel 9. În Daniel 8, îngerul a fost instruit să îi tâlcuiască „vedenia aceasta” (Daniel 8:16). La sfârșitul capitolului, singura parte din întreaga viziune care nu fusese explicată (vezi Daniel 8:27) era partea despre cele 2.300 de zile. Mai târziu îngerul s-a întors la Daniel și a declarat: „Am venit acum să-ți luminez mintea” (Daniel 9:22; vezi și Daniel 9:23,25-27), adică pentru a-l ajuta să înțeleagă cele 2.300 de zile.

Știm lucrul acesta pentru că, după ce l-a îndemnat pe Daniel să „ia aminte [...] la cuvântul acesta și să înțeleagă vedenia” (Daniel 9:23), primele cuvinte ale îngerului au fost: „Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte” (Daniel 9:24). Cuvântul tradus ca „hotărâte” înseamnă literal „tăiate”. Șaptezeci de săptămâni, 490 de ani, trebuie tăiate. Dar din ce? Din viziunea celor 2.300 de zile, evident – singura parte din capitolul 8 pe care Daniel nu o înțelesese și pe care îngerul venise acum să o explice. Așadar, deoarece punctul de început al celor 70 de săptămâni era „de la darea poruncii pentru

zidirea din nou a Ierusalimului” (Daniel 9:25), Miller știa că, dacă avea acea dată, putea ști începutul celor 70 de săptămâni și al profeției de 2.300 de zile.

Joi, 16 mai

Cea mai lungă perioadă profetică

7. Citește Ezra 7:7-13. Când a fost dat decretul care le-a permis robilor israeliți din Persia să fie eliberați pentru a-și reconstrui templul?

Ezra 7:7-13

⁷ Mulți din copiii lui Israel, din preoți și din leviți, din cântăreți, din ușieri și din slujitorii Templului au venit și ei la Ierusalim, în al șaptelea an al împăratului Artaxerxe.

⁸ Ezra a venit la Ierusalim în a cincea lună a anului al șaptelea al împăratului.

⁹ Plecase din Babilon în ziua întâi a lunii întâi și a ajuns la Ierusalim în ziua întâi a lunii a cincea, mâna bună a Dumnezeului său fiind peste el.

¹⁰ Căci Ezra își pusese inima să adâncească și să împlinească Legea Domnului, și să învețe pe oameni în mijlocul lui Israel legile și poruncile.

¹¹ Iată cuprinsul scrisorii date de împăratul Artaxerxe preotului și cărturarului Ezra, care învăța poruncile și legile Domnului cu privire la Israel:

¹² „Artaxerxe, împăratul împăraților, către Ezra, preotul și cărturarul iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, și așa mai departe...:

¹³ Am dat poruncă să se lase să plece aceia din poporul lui Israel, din preoții și din leviții lui care se află în împărăția mea și care vor să plece cu tine la Ierusalim.

Decretul a fost emis de Artaxerxe, împăratul Persiei, în anul 457 î.H. Acest decret a fost ultimul dintre cele trei care le-au permis evreilor să se întoarcă pentru a reconstrui Ierusalimul și reinstitui serviciile de închinare la templu. Acest al treilea decret a fost cel mai amplu și marchează începutul profeției celor 2.300 de zile/ani.

8. Citește Daniel 9:25,26. Când avea să înceapă această perioadă profetică? Ce evenimente majore prezic aceste versete?

Daniel 9:25,26

²⁵ Să știi, dar, și să înțelegi că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul, la Cărmuitorul, vor trece șapte

săptămâni; apoi timp de șaizeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare.

²⁶ După aceste șaizeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit, și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit, și împreună cu el, și pustiirile.

În această profeție, Daniel a prezis că „de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului” până la Mesia aveau să treacă 69 de săptămâni profetice, sau 483 de zile profetice ori ani propriu-ziși. De vreme ce decretul a fost dat în toamna anului 457 î.H., cei 483 de ani se încheie în toamna anului 27 d.H. Cuvântul „Mesia” înseamnă „Unsul”. În toamna anului 27 d.H., Hristos a fost botezat și a primit ungerea Duhului (Faptele 10:38). După botez, Isus a mers în Galileea „și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. El zicea: «S-a împlinit vremea»” (Marcu 1:14,15). În primăvara anului 31 d.H., la mijlocul acestei ultime săptămâni profetice, la trei ani și jumătate de la botez, Isus a fost crucificat. Sistemul de jertfe care făcea trimitere la Mielul lui Dumnezeu s-a încheiat cu jertfa lui Hristos pe cruce. Persoana simbolizată a întâlnit elementele prin care era simbolizată și, în cele din urmă, toate jertfele și darurile din cadrul sistemului ceremonial au încetat.

9. Citește Daniel 9:27. Cum avea să se încheie profeția celor 70 de săptămâni?

Daniel 9:27

²⁷ El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

Cele 70 de săptămâni, sau 490 de ani, puse deoparte pentru evrei s-au încheiat în anul 34 d.H. cu respingerea mesajului Evangheliei de către Sinedriu (Faptele 6:8 – 7:60). Dacă scădem 490 de ani din profeția de 2.300 de ani ne rămân 1.810 ani pentru împlinirea profeției. Așa ajungem la anul 1844 d.H. William Miller și primii adventiști credeau că sanctuarul din Daniel 8:14 era pământul și au presupus că Hristos avea să vină să curețe pământul prin foc în anul 1844 (vezi diagrama de la pagina 95).

Un gând de încheiere

Analizează diagrama de pe pagina alăturată cu privire la profeția celor 70 de săptămâni și a celor 2.300 de zile. Profețiile încep în anul 457 î.H. și prezic evenimentele legate de „Unsul (Mesia)”, pe care se bazează profeția celor 70 de săptămâni. Pornind de la această bază solidă, profeția celor 2.300 de zile se încheie în anul 1844.

„Asemenea primilor ucenici, William Miller și colaboratorii lui n-au înțeles pe deplin importanța mesajului transmis. Erori care fuseseră înrădăcinate de mult timp în biserică i-au împiedicat să ajungă la o interpretare corectă a unui punct important din profeție. De aceea, deși au vestit solia pe care Dumnezeu le-o încredințase, din cauza interpretării greșite a profeției ei au suferit o dezamăgire. [...] Totuși Dumnezeu Și-a împlinit beneficul plan prin faptul că a permis ca avertizarea cu privire la judecată să fie prezentată exact așa cum trebuia. Ziua cea mare era aproape și, în providența Sa, oamenii au fost puși la proba timpului limitat pe care îl mai aveau la dispoziție, pentru a li se demonstra ce era în inima lor” (*Tragedia veacurilor*, p. 351-352, 253).

Studiu zilnic

Ezechiel 41 – 47;

Ellen G. White, *Divina vindecare*, capitolul „Alegerea și pregătirea căminului”.

Câte uși aveau Templul și Locul Preasfânt?

Ce deosebire trebuiau preoții să învețe pe poporul Domnului?

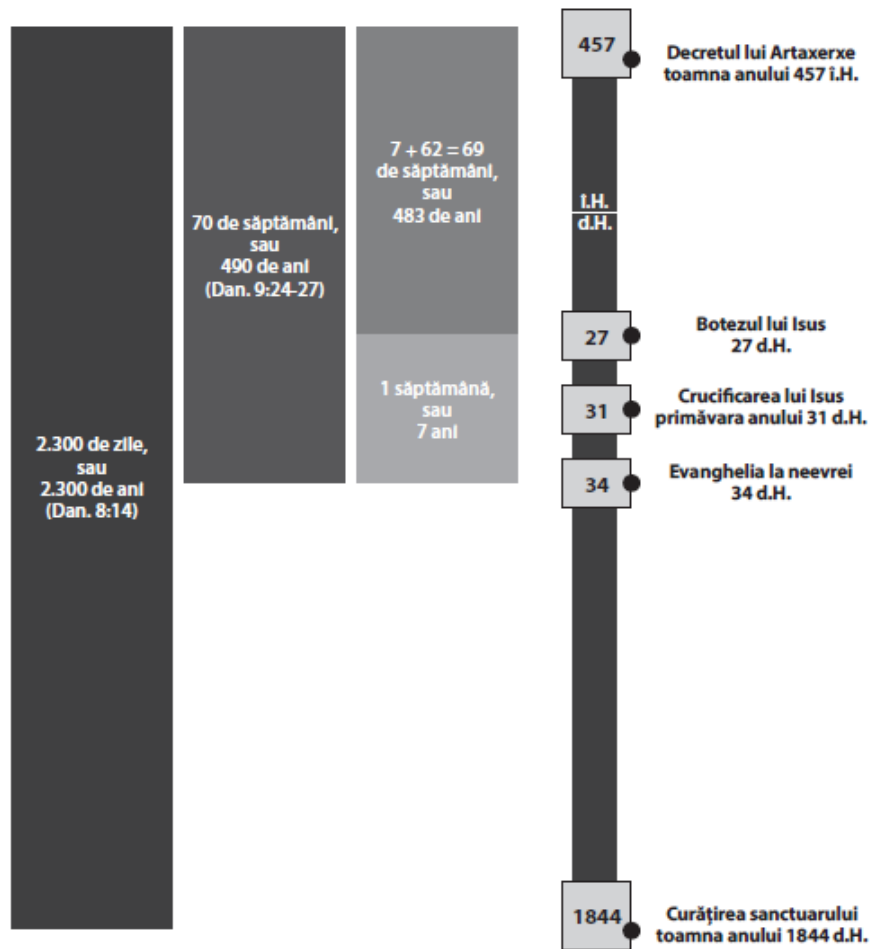
În ce zi se deschidea poarta curții dinăuntru, dinspre răsărit?

Ce se va întâmpla cu apele mării în care se revărsa râul ieșit din Sfântul

Locaș?

Care este cea mai bună moștenire pe care o putem da copiilor noștri?

Cronologia profetiilor din Daniel 8 și 9

457 i.H. Începutul concomitent al celor 70 de săptămâni (490 de ani) și al celor 2.300 de zile (ani), odată cu decretul lui Artaxerxe I (vezi 9:25; Ezra 7:11-26).

27 d.H. Sfârșitul perioadei de 69 de săptămâni (483 de ani) care, conform profeției, trebuia să treacă până la venirea Unsului, a Cărmuitorului (Daniel 9:25); totodată, începutul ultimei săptămâni. S-a împlinit în al 15-lea an al domniei lui Tiberius Caesar, an în care Isus a fost botezat și și-a început lucrarea (Luca 3:1,21).

31 d.H. Mijlocul ultimei săptămâni (Daniel 9:27) din cele 70 de săptămâni (490 de ani). După 3 ani și jumătate de activitate mesianică, Mesia este crucificat, confirmând legământul Său pentru „mulți” (evrei și neevrei).

34 d.H. Încheierea celor 70 de săptămâni (490 de ani), prin decizia Marelui Sinedriu de a stărpi „secta” creștină. Martiriul diaconului Ștefan marchează începutul persecuției iudaice împotriva creștinilor și al evanghelizării celorlalte popoare (vezi Faptele apostolilor 8:1).

1844 d.H. Sfârșitul celor 2.300 de zile (ani), care marchează începutul lucrării de curățire a sanctuarului cereș și, implicit, al judecării lui Dumnezeu, care are loc în cer. În același timp, venirea judecării este anunțată întregii lumi (vezi 8:14; 1 Petru 4:17-18; Apocalipsa 14:6-7).